

I L I A D I S

- 304
385 Perevit ad dextram ferro, perque ærea cuspis
Ora viri, denteisque meat, tum gurgite ab alto
Piscator ceu quondam hamis, linoque prehensum
Piscem agit ingentem pelagi de rupe propinqua,
Sic sede ab celsa Enopidem detraxit hiantem
390 Patroclus, ille ruit pronus, lucemque relinquit.
Deinde, Eryale, tibi saxo caput impetit, atque
In parteis dirimit geminas sub casside ahena.
Labentem fuscis mors circum amplectitur alis.
Inde Erymanta, atque Amphoterū, & prosternit Epaltem,
395 Tlepolemumque Damastoridem, Evippumque, Py-
remque,
Ipheaque, atque Echion, atque Argeadem Polymelum.
Sarpedon sed enim cernens tot fusa per agros
Corpora trunca virum Patrocli victricibus armis
Substitit, & Lycias hortatur voce catervas:
400 Sistite, quo fugitis Lycii? Contra obvius ipse
Ire paro: experiar quisnam in nostra agmina tantum
Grassatur ferro. Hæc ait, & de curribus altis
Desilit in terram, saliit quoque Patroclus, atque
Vulturibus similes geminis, qui in vertice rupis
Unguis invadunt sese, rostrisque recurvis,
405 Auditurque procul clangor, sic ductor uterque
Cum clamore ruit; sed enim miseratus utrumque
Jupiter, adloquitur tali cum voce sororem:
Ergo Menetiadæ domitum Sarpedona dextra
410 Adspiciam genitor fatis constrictus acerbis?
Heu! mens ancipiti curarum fluctuat æstu,
Num Lycios vivum in campos, patriosque penates
Ereptum referam pugnis, & Marte cruento.
An Patrocli cecidisse sinam sub vindice ferro.
415 Tum magnis veneranda oculis sic incipit uxor.
Saturno sate, quid dubio hæc, sub pectore volvis?
Mortalem virum, devotaque membra sepulchro
Eripere est animus? Fac, non Di gratia profecto
Feceris. An solus Priameja moenia circum

L I B E R XVI.

- 305
420 Sarpedon pugnat Superum de stirpe Deorum?
At prolem ab lætho incolumem, fatoque caduco
Quisque volet servare suam. Quod si tibi charus
Est adeo, sine nunc lætho cecidisse decoro,
Mox suavi Somno, & Morti committe ferendum
425 Dilectam in Lyciam: solvant ubi justa sepulto
Cognati, & chari fratres, mestæque sorores
Ad tumulum, qui solus honos Acheronte sub imo est.
Sic infit, paretque hominum Rex, atque Deorum,
Atque oculis genitor roreis sinit ire cruentos
430 Dilectam ob sobolem, patrio quam ab limine longe
Mox erat horrenteis Patroclus missurus ad umbras.
Ut prope constiterant, Patroclus Thrasymedea Regis
Armigerum, & comitem ventrem percussit ad imum.
Exsolvitque animam; magnis dein viribus hastam
435 Sarpedon jacit, ac tenuis delapsa per auras
Cuspis equum Pedasum dextrum configit ad armum.
Ingemuit moriens, animamque efflavit anhelam,
Loraque confusa, & subito insiliere pavore
Cornipedes reliqui, atque axes crepuere, jugumque.
440 Temonem ad longum fulva exporrectus arena
Namque jacebat equus; gladio sed lora nitenti
Intrepidus secat Automedon; statione, situque
Tum recto steterunt bijuges, pugnamque cruentam
Instaurant animo ingenti. Sarpedonis hasta
445 Prima volat, Patroclique humerum super acta sinistrum
Radit iter liquidum; sed non tua cassa per auras,
Patrocle, cuspis iit, nam qua præcordia nexu
Multiplici sese adglomerant, & corda tuentur
Æs penetrat, tum ceu quercus, vel populus ingens,
450 Alticomæ aut pinus cecidit, quam montibus altis
Navalem in costam fabri rutilante bipenni
Exsciderint, sic ille rotas, atque ante jacebat
Exorrectus equos, largoque cruore rubentem
Dentibus infrendens manibus prensabat arenam.
455 Qualis ubi fulvo præstantem in corpore taurum.

V

Armentum invadens leo corripit, ossaque crudo
 Fracta sonant rictu, it cœli mugitus ad auras.
 Sic Lycius ductor Patrocli victricibus armis
 Indignante anima moriens gemit, atque sodalem
 460 Nomine compellat. Glauce, huc, charissime Glouce,
 Huc opus, o virtute tua, atque hoc robore dextræ
 Aude aliquid, si Marte vales, Lyciasque catervas,
 Selectosque hortare duces, atque agmina Teucrum,
 Tuque incumbe prior, Regeque ulciscere ademptum,
 465 Nec cedant sine Grajugenis victoribus arma.
 Si te tangit honos, & nostræ gloria gentis.
 Hæc ait, atque oculos tenebræ obtexere loquenti.
 Advolat, & lævo Patroclus pede pectora calcat,
 Avellitque hastam, atque hærentia viscera ferro.
 470 Una eademque via cupisque, animusque sequuntur.
 At currus comites vacuos, bijugesque tenebant.
 Tum Glauco postrema ducis vox impulit aureis,
 Ingemuitque dolens, nec opem conferre cadenti
 Quippe potest Teucri tardatos vulnere dextram,
 475 Constringitque manu plagam, Phœbumque precatur:
 Arcitenens, seu tu Lyciæ, seu pinguis Trojæ
 Arva tenes, namque unde potes me cumque vocantem
 Exaudire, pater; volucri transfixa sagitta
 Dextra, rigetque humerus sursum, neque sistitur ater
 480 Usque cruor, non tela manus, neque sustinet ensem.
 Sarpedon, Jovis ille genus, jacet inclitus armis,
 Nam nec opem gnato genitor tulit: ipse medere
 Tu mihi, & ingenteis membris depelle dolores,
 Et vireis, animumque dato, ut de Rege perempto
 485 Ipse ruam simul in pugnam, & Lycia agmina cogam.
 Dixerat, audivitque precantem Phœbus Apollo.

V. 470. Una eadem. Versus Virgilianus in 1. hinc decerpitus,
 ubi in eadem primam produxit Latinus Vates.

Effugit dolor extemplo, & stetit unda crux,
 Atque novas subito rediisse in pristina vireis,
 Auditasque preces sensit lætissimus heros.
 490 Ductoresque viros obiens, Lyciosque maniplos
 Excitat in Martem, Teucrum petit inde catervas
 Polydamanta vocans, & Agenora Martis alumnos
 Atque Anchise satum, fulgentemque Hectora ferro,
 Compellatque virum, & taleis dat pectore voces:
 495 Nullane, te Priami sociorum gnate tuorum
 Cura premit, qui te propter patria urbe relicta
 Pugnantes posuere animas? Dum prælia latus
 Contemplare procul cecidit fortissimus heros,
 Qui Lyciæ populos lata ditione tenebat
 500 Sarpedon Patrocli domitus victrice sub hasta:
 Quin ruite, o strenui, æternumque avertite probrum;
 Si occisum spoliari, atque insultare jacenti
 Myrmidones patimur sociorum fata dolenteis
 Ad naveis quot ferratis confecimus hastis.
 505 Hæc ait, ac Teucrorum animos dolor occupat ingens;
 Immensus, vehemens, columen, namque advena
 quanquam,
 Præsidiumque erat, & magna spes altera Trojæ,
 Agmina lecta regens, magnique ipse agminis instar.
 Invaduntque aciem Danaum, quos impiger urget
 510 Voce Menetiades alta, Ajacesque priores
 Adloquitur proprius, famaque accendit amorem:
 Nobile par bello i truere, atque ingentibus ausis
 Hoc cumulate decus: jacet is, qui primus Achivum
 Perrupit muros Sarpedon maximus. O si
 515 Ab Lyciis trahere, atque armis spoliare liceret,
 Et ducorum aliquem duro prosternere ferro.

V. 507. Magnæ. Hemistichium Virgilianum de Ascanio,

„ Magna spes altera Romæ”.

V. 508. Magnique. Quod Virg. de Clauso in 7.

„ Agmen agens Clausus magnique &c.”

Sic fatur, cupidosque satis, furiisque frementeis
 Instigat dictis, firmantque utrinque phalangem
 Myrmidonesque, atque Argivi, *Lyciique, Phrygesque,*
520 Prostratumque ducem circum clamoribus altis
 Concurrunt, fragor armorum procul insonat ingens.
 Jupiter at magna pugnanteis protegit umbra
 Gratificans gnato genitor, Troesque priores
 Incurrunt; cedunt, retroque feruntur Achivi,
525 Myrmidonum namque ex acie clarissimus heros
 Fortis Agaclei soboles percussus Epigeus
 Corruerat, qui Budio, regnisque relictis
 Venerat ad Peleum supplex, Thetidemque decoram
 Quum consanguineum mersisset funere acerbo.
530 At gnato comitem Trojana in bella ruenti
 Æacides dedit: hunc saxo petit inclitus Hector
 Ad caput, inque duas parteis secat, arma trahentem;
 Exuviasque ducis *Lycii*: super ille cadaver
 Examis ruit, at fato concussus amici
535 Infremuit Patroclus, rapidoque per agmina cursu
 Prima volat, sturnos olim, turdosve sequenti
 Accipitri similis, pugnantemque Sthenelauum
 Sternit. Ithæmeneo gnatum, cervice sub alta
 Percussum saxo ingenti, nervisque recisis.
540 At retro quantum hasta volat contorta lacerto
 Præstantis juvenis pulchro in certamine ludi,
 Seu pugna in tristi, tantum Priamejus Hector,
 Et reliqui cessere duces; sed terga prementem
 Magnanimum Bathyclem conversa fronte repente
545 Interimit Glaucus, Bathyclem Chalcone creatum,
 Myrmidonum quo non opibus felicior alter
 Hellade in urbe fuit, transfossus pectora ferro
 Corruit, ingentem strepitum super arma dedere.
 Ingemuere viri sortem, & fata aspera Achivi,
550 Exultant Phryges, & corpus stant undique circum.
 Dat dolor ipse animos Danais, contraque feruntur.
 Meriones, qua maxilla committitur auris

Laogonum primus percussit Onetore gnatum,
 Idæi cui sacræ Jovis commissa, verendum
555 Propterea Phrygibus nomen, tum membra reliquit
 Spiritus, & longo clauduntur lumina somno.
 Merionem contra clypei sub tegmine eunt
 Advolat Æneas, telumque intorquet acutum.
 Ulterius sed enim fugiens se proripit heros.
560 Substitit hasta tremens retro, atque infixa quiescit.
 Amissum Æneas telum dolet, atque ita fatur:
 Saltator, ferrum hos agileis ivisset in artus
 O penitus, non fata pari deludere saltu
 Fas tibi. Meriones fatur cui talia contra:
565 At non tu solus pugnantum extingue robur
 Cunctorum potes, Ænea, quanquam inclitus hasta:
 Et mortale tibi corpus, quod cuspidé dura
 Si medium feriam, dabis ocyus hanc mihi laudem,
 Plutonique animam Iliacis prostratus in agris.
570 Talia fundenti: Quid verba minacia jactas?
 Indignatus ait Patroclus, non territa verbis
 Trojogenum manus exuvias Sarpedonis unquam
 Dimitte, ferro, & multo avertenda crux est.
 Consilium lingua; at manibus sunt bella gerenda.
575 Mitte loqui, o bone, propterea, atque hac utere dextra.
 Sic fatus præit in pugnam, sequiturque furentem
 Meriones, tum lignorum ceu montibus altis
 Cæsorum fragor exoritur, longeque resultat
 Tergora sic compacta boum, fulgentiaque æra
580 Ensibus, atque hastis resonant percussa virorum.
 Nec vultum quisquam, aut Sarpedonis ora jacentis
 Agnosset facile, telis namque undique tectum,
 Pulværeque, & nigro squallebat sanguine corpus.

V. 556. *Spiritus.* Spiritum pro anima in præsentí sensu non
 semel usurpavit Virgil. dum spiritus hos regat artus in 4. *Spiritus*
intus alit in 6, sive pro vitali aura, sive pro incorporeâ mente,
ut apud nos accipitur.

Stant cūcum densæ Teucrum, Danaumque cohortes,
 585 Quam multa in stabulis plena ad mulcralia lacte
 Muscarum sese adglomerant examina circum
 Æstate in calida. At summus non Jupiter unquam
 Iliaco ab campo fulgentia lumina vertit.
 Multa super Patroclo genitor sub pectore volvens
 590 Prostratumne super Sarpedona Trojus Hector
 Vulneret, atque humeris insignia detrahat arma,
 Augeat an miseris duro sub Marte labores.
 Id placuit tandem fessos ut rursus in urbem
 Trojenum lectos cuneos, ipsumque repellat
 595 Priamidem Æacidæ famulus dilectus Achilli,
 Pluribus occisis Teucrorum, primus & Hector
 Correptus subita scandit formidine currus,
 Inque fugam vertit sese & rapit agmina secum:
 Vergere quippe Jovis non æquo examine lanceis
 600 Sensit enim, fugit & Lycium conterrata pubes
 Pectore transfosso Regem ut videre jacentem,
 Robora tum juvenum multorum strata suorum
 Marte sub ardent. Confestim fulgida Graii
 Arma trahunt humeris, sociis quæ in castra ferenda
 605 Tradidit Actoridæ proles præclara Menœtij.
 Jupiter at genitor Phœbo sic farier orsus:
 Phœbe age, & ab tristi sublatas stragis acervo
 Exuvias gnati liquidis primum ablue limphis,
 Et saniem, & nigro manantia vulnera tabo
 610 Terge manu, & super ambrosios infunde liquores,
 Atque immortali charum tege corpus amictu.
 Tum cursu celeri in Lyciam, patriosque penateis
 Portandum Somno, & Morti committe gemellis,
 Aggere composito, & lacrimis ubi turba suorum
 615 Justa ferant, qui solus honos jam luce carentum est.
 Sic ait, & charo genitori pulcher Apollo
 Paruit, Idæi celsoque ab culmine montis
 In campum volat Iliacum, & mandata facessit.
 At Patroclus bijuges, atque Automedonta ciebat

620 In Teucros, Lyciosque furens. Miserandus! Achillis
 Audiisset jussa, & fatum vitasset amarum.
 Consilium sed enim Jovis arte potentius omni
 Consiliisque hominum, qui & fortia corda pavore
 Territat incusso, ut lubitum, atque in prælia Reges
 625 Sæpe ciet ferro hostili, fatoque domandos.
 Quem primum, quem postremum tu in Tartara telo
 Misisti, Patrocle, in mortem quum tristia jam te
 Urgebant fata? Autonoum, fortemque Pylartem,
 Et Perimum Megadem, fortemque occidit Adrastum.
 630 Epistorque cadit, cadit insignis Melanippus.
 Inde Elasus perit, atque Echeclus, tum Muliuss ingens.
 Aufugiunt reliquis; Priamique in tecta ruissent
 Myrmidones, furit infandum nam Patroclus hasta.
 At non hæc nullis Danais infensus Apollo
 635 Observans oculis sublimi in turre sedebat.
 Terque altos Patroclus conatus scandere muros.
 Terque immortali dextra exturbavit Apollo
 Percutiens clypeum, quartumque immane furentem
 Incipitat Deus, & magnum toru intonat ore:
 640 I procul hinc, Patrocle, haud etenim tibi vertere Troum
 Magnanimorum urbem fata indulsere, nec ipsi,
 Qui tibi longe armis, & robore præstat, Achilli.
 Dixerat, ille Deum veritus retro inde recessit.
 Hector equos Sceam ad portam, currusque tenebat
 645 Ancipiuit versans animo, num in prælia rursus
 Agmen agat, num Trojenum clamore coactos
 Evocet in muros. Volventi talia Phœbus
 Adstitit ora gerens juvenis, molemque, oculosque.
 Fitque Asius fraterque Hecubæ, prolesque Dymantis,
 650 Priamidæ & magno dilectus avunculus ipse,
 Sangarias quique ad ripas Phrygia arva colebat.
 Tunc sic adfatur: Cessas, famæ immemor, Hector?
 O ego deterior quantum, te fortior essem,
 Non tibi ab instanti discedere Marte liceret.
 655 Tenta age, & in Patroclum volucres impelle jugaleis

Sternere forte virum dederit tibi dexter Apollo :
 Dixerat , atque alias belli contendit in oras .
 Cebrioni exemplo galeatus præcipit Hector
 Cornipedes agere in pugnam , præt agmina Phœbus ;
 660 Immittitque fugam Danais , foveat Hectoris arma
 Ille volat , nec palanteis dignatur Archivos
 Sternere ; sed Patroclum sequitur , solique minatur .
 Sensit , & ab curru terram petit ille , sinistra
 Longum hostile gerens , magno tum pondere saxum
 665 Corripuit , poterat quantum comprehendere dextra ,
 Asprum , ingens , niveum , & rapido cum turbine torquet .
 Nec longe volat , incassum neque verberat auras
 Namque nothum Priamo , curruque ad frœna sedente
 Cebrionem ferit ; at frontis durissima frangit
 670 Ossa lapis , geminique oculorum ab sedibus orbes
 Exiliere suis : pronus tum curribus altis
 Urinatori similis ruit , atque ruuentem
 Irridet Patroclus , verbisque insultat amaris .
 Papæ , quam facile in fulva urinatur arena
 675 Tros hic , piscosum veluti se immittat in æquor .
 Ille rate ab celsa tumidas securus in undas
 Iverit , abque imis evulserit ostrea saxis .
 Ut video , urinatores quoque Dardana profert
 Terra suos . Dixit rabidi ac de more leonis ,
 680 Qui stabulo sævit , transfixus pectora donec
 Ipse sua virtute perit , sic turbidus heros
 Cebriona invadit ; contra adstitit obvius olli
 Hector , & ab currū saltum dedit ocyus arvis .
 Tum quales gemini occiso de corpore cervæ
 685 Montibus in densis frendent , pugnantque leones
 Solicitante fame , ingenti sic robore sese
 Patroclusque Menetiades , & Trojus Hector
 Concurrunt , caput hic , plantam tenet ille prehensam
 Obnixi contra ; at circum densissima pubes
 690 Decernunt ferro , cædesque miserrima surgit .
 Ceu montis nemus alticomum , silvamque profundam

Quum Notus hinc , illinc Eurus magno impete certant
 Eruere , aut fagos patulas , aut cortice pingui
 Antiquas cornos : collisi murmure vasto
 695 Franguntur rami , & strepitus procul adsonat ingens .
 Talis in arma furor , nec sævis cognita Graiis ,
 Nec Teucris fuga . Cebrionem circumque , supraque
 Defixæque hærent hastæ , pennataque tela ,
 Saxaque , & ingenti saxorum pondere fracta
 700 Scuta virum , medio in nimbo , atque in vortice densi
 Pulveris ipse ingens , spatioque ingente jacebat
 Et currus nitidi , & magnorum oblitus equorum .
 Atque diem Phœbus medio dum æquabat Olympo ,
 Ancipiti sub Marte Phryges , Danaique cadebant ;
 705 Quum vero Hesperias jam Sol vergebat in undas ,
 Succubuere Phryges , potiuntur corpore , & armis
 Cebrionis Danai ; at Patroclus clamore furenti
 Ter ruit , & ferro in Teucros grassatur acuto ,
 Terque novena virum prostravit corpora lætho .
 710 Dein quartum ruit (extremum tibi namque parabant
 Fata diem , Patrocle) invadentique agmina Phœbus
 Adstítit horrendus , densa caligine tectus ,
 Nec visus cuiquam : impacta tum tergora dextra :
 Atque humeros quatit , olli oculi caligine torpent .
 715 Excussæque jubæ capiti , calcataque equorum
 Sub pedibus galea alta sonat revoluta per agros ,
 Sanguineque , & nigro squallebant pulvere cristaæ .
 Ante quidem inviolata comas , ac tempora circum
 Fulserat Æacidæ divino ab vertice Achillis .
 720 Jupiter Hectoreo capiti dedit inde ferendam ,
 Postremum decus heu ! misero , atque in fata ruenti :
 Hastaque fracta manu gravis , ingens cuspidé ahena .

V: 712. Adstítit horrendus . Ergo fortissimus Hector Patroclum sternere non potuit nisi prius ab Euphorbo percussum , & ab Apolline exarmatum ?
 „ Quandoque bonus dormitat Homerus . „

- Tum loro abrupto clypeus delapsus , & altis
Ex humeris thorax . Stupuit perterritus heros ,
725 Atque per ossa tremor gelidus labefacta cucurrit :
Attonitoque humeros inter longam ingerit hastam
Panhoïdes pone Euphorbus , quo insignior alter
Non cursu volucri , aut jaculo , frœnisve regendis
Dardanios inter juvenes , bisdenaque Grajum
730 Curribus ab celsis ferro exturbaverat olim
Corpora , quum primis Martem tentaret in armis .
Ille prior Patrocli violavit vulnere membra ,
Nec domuit , raptimque hastam de vulnere traxit ,
Et fugiens retro ad socios secessit , inermem
735 Substinuit nec enim æratis ipse integer armis .
At Patroclus Phœbique ictu percussus , & hasta
Panhoïdæ Euphorbi , retro conversus abibat
Insequitur prope Priamides , atque ile sub imum
Telum adigit penitus : magnum insonuere cadenti
740 Arma super , dolor atque ingens invasit Achivos .
Ac velut ille agrestem aprum leo turbidus urget
Exiguum propter fontem sitis arida utrumque
Solicitat , fremituque sonant nemora avia circum ,
Donec anhelantem domuit leo viribus aprum .
745 Sic Patroclo vastanti acies ferro inclytus Hector
Eripuitque animam , tumidoque hæc addidit ore :
Patrocle , vastaturum almae te mœnia Trojæ ,
Iliacas & opes , captivaque corpora matrum
Litus in Argolicum ducturum puppis altis
750 Credideras . Demens , nec enim stridente sub axe
Hectorei bijuges frustra , aut fortissimus ipse
Trojogenum nitidis sudaverit Hector in armis ,

V. 727. *Euphorbus*. Hic est Euphorbus Panhi Sacerdotis filius , quem in sequenti libro Menelaus interficit . Hujus Euphorbi animam in se transmigrasse ajebat Pythagoras . Tullius hunc ab Achille , aut Ulysse interfactum scribit , memoria lapsus , quod jam alii adnotarunt .

- Alitibus linquere feris , nec magnus Achilles
Profuerit tibi , qui in Teucros , pugnasque profecto
755 Multa rogans mandata dabat : non litus ad altum
Regredere , Argolicasque rateis , mihi chare , priusquam
Hectoreos humeros circum thoraca cruentum
Discideris . Dixit , miseroque hæc talia suasit .
Dixerat hæc , contra adloquitur quem languidus heros :
760 Gaude , Hector , Patroclo domito , ac te robore jacta ,
Quandoquidem Jovis , ac Phœbi me numine victum ,
Exutumque armis telo insectaris acuto .
His ego bis denos simileis Acherontis ad undas
Misissem facile ; at Phœbus me hoc vulnere mactat ,
765 Fataque , & Euphorbus cunctorum ex agmine Teucrum ,
Tertius ipse armis frueris , spoliisque peremptum
Accipe nostra tamen : non me , turpissime , cæso ,
Victor , nec longum lætabere , te quoque fata
Prospectant paria , atque eadem mox arva tenebis ,
770 Æacidæ occisus dextra , & victricibus armis .
Hæc ait , atque oculos tenebræ obtexere loquenti ,
Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras
Multa fremens decus amissum , floremque juventæ .
Exanimem contra adloquitur sic Trojus Hector .
775 Quid mihi , tu miser , impendentia fata minaris ?
Cui notum an Diva Nereide natus Achilles
Hac ingentem animam moriens efflaverit hasta ?
Sic fatus calido telum de vulnere traxit
Pectora calce premens læva , repulitque supinum .
780 Confestimque furens ferro Automedonta petebat
Pelidæ aurigam , tamen hunc procul inde jugales
Extulerant immortali de stirpe creati ,
Æacidæ quondam ab Divis data munera Peleo .